

تأثیر حرارت بر روی تکثیر مصنوعی تاس‌ماهی ایرانی (*Acipenser persicus*)

ابراهیم حسینی نجدگرامی: دانشگاه ارومیه

عبدالمجید حاجی مرادلو: دانشگاه علوم کشاورزی و منابع طبیعی گرگان

چکیده

درجه حرارت از عوامل مؤثر در تولید مثل ماهیان است. تاس‌ماهی ایرانی از ماهیان ارزشمند دریای خزر به شمار می‌رود و به صورت مصنوعی در مراکز تکثیر حاشیه جنوبی دریای خزر تکثیر می‌شود. از اسفند ۱۳۷۹ تا اردیبهشت ۱۳۸۰ از ۲۲۲ مولد تاس‌ماهی ایرانی نمونه‌برداری شد. این تعداد مولد شامل ۱۷۸ نمونه ماده و ۴ نمونه نر بودند که از حوضه جنوب شرقی دریای خزر برای بررسی تأثیر درجه حرارت بر روی درصد لفاح، مدت زمان رسیدگی مولدان و درصد جوابدهی مولدان به تزریق هیپوفیز صید شده بودند. برای بررسی این تغییرات، نمونه‌ها در ۳ گروه با درجه حرارت‌های مقاولت قرار گرفتند. تجزیه و تحلیل داده‌ها به وسیله آنالیز واریانس و جدول توافقی نشان داد که تأثیر درجه حرارت بر روی درصد لفاح، مدت زمان رسیدگی مولدان و درصد جوابدهی آن‌ها به تزریق هیپوفیز معنی‌دار است ($p < 0.05$). با توجه به نتایج تست دانکن بالاترین درصد لفاح در مولدان در درجه حرارت ۱۶/۱-۱۶ سانتی‌گراد مشاهده شد. با افزایش درجه حرارت مدت زمان رسیدگی مولدان و درصد جوابدهی مولدان به تزریق هیپوفیز کاهش یافت.

مقدمه

ماهیان خاویاری از ارزشمندترین ماهیانی هستند که در جهان یافت می‌شوند. در زمان‌های گذشته این ماهیان در تمامی نیمکره شمالی پراکنده بودند، ولی به دلیل از بین رفتن زیستگاه‌ها، تغییرات اکولوژیک محیط زیست و همچنین صید بی‌رویه و ... در حال حاضر ذخایر این دسته از ماهیان محدود به دریاچه‌های خزر، آزف، اورال و همچنین دریای سیاه و نواحی خاصی از اروپا و امریکا شدند. در این میان، دریاچه خزر به لحاظ خصوصیات ممتاز خود زیستگاه اصلی تاس‌ماهیان به شمار می‌رود؛ به طوری که حدود ۹۰ درصد از صید جهانی ماهیان خاویاری در این دریاچه انجام می‌گیرد. در واقع دریاچه خزر به همراه رودخانه‌های حوضه آبریز آن منبع و بنیاد ژنتیکی تاس‌ماهیان را تشکیل می‌دهد و هنوز در مقیاس جهانی بگانه گنجینه غنی از تنوع این قدیمی‌ترین ماهیان روی زمین به شمار می‌آید [۲].

کلمات کلیدی: تاس‌ماهی ایرانی، تکثیر مصنوعی، درجه حرارت، دریای خزر

بررسی‌های انجام شده نشان می‌دهد که علل کاهش تدریجی ذخایر در دهه اخیر به ترتیب آلدگی آب‌ها، احداث سد بر روی رودخانه‌های ویژه زاد و ولد این ماهیان، تخریب بسترها تخریب تخریبی آن‌ها در رودخانه‌ها و مهمتر از همه صید بی‌رویه با آغاز فروپاشی شوروی سابق در آخر دهه ۹۰ میلادی بوده است [۳]. با توجه به آمارهای موجود در فائو (FAO) میزان صید ماهیان خاویاری به وسیله ایران و شوروی سابق در بین سال‌های ۱۹۸۱-۹۰ به ترتیب حدود ۲۰۲۰ و ۱۵۰۶۰ تن بوده است که مقدار صید روسیه در سال ۱۹۹۱ به ۱۲ هزار تن و در سال ۱۹۹۲ به کمتر از ۱۰ هزار تن و بالاخره در سال ۱۹۹۵ به پایین‌ترین سطح خود، یعنی ۲۹۰۰ تن رسید که این امر زنگ خطری را برای نابودی ذخایر و انقراض نسل این ماهیان در آبهای دریای خزر به صدا درمی‌آورد [۸].

با توجه به آمارهای ذکر شده، لزوم بازسازی ذخایر این دسته از ماهیان کاملاً احساس می‌شود از آنجایی که کشور ایران در حال حاضر فقد رودخانه‌های مستعد برای تخریبی طبیعی این ماهیان است، اهمیت تکثیر مصنوعی این دسته از ماهیان دو چندان شده است. دانستن دقیق نرماتیوهای تکثیر مصنوعی و عوامل مؤثر بر آن‌ها مرا در استفاده بهینه از ذخایر موجود کمک خواهد کرد.

درجه حرارت یکی از فاکتورهای مهم تکثیر و پرورش ماهیان است. درجه حرارت بر روی رشد، تکامل، مقاومت در برابر بیماری‌ها و در نهایت بر روی تکثیر ماهیان تأثیرهای مهمی می‌گذارد [۱۰]. در مورد تأثیرهای درجه حرارت بر روی تکثیر ماهیان خاویاری تحقیقات گسترشده‌ای انجام گرفته است. گلوباكووا و همکارانش در سال ۱۹۸۰ مناسبترین درجه حرارت را، برای تکثیر موستان فیل ماهی^۱ و ازون برون^۲ به ترتیب ۱۶°-۵° سانتی‌گراد و ۱۶-۲۳° سانتی‌گراد اعلام کردند. این موستان برای تکثیر وارد رودخانه دن می‌شدند. با توجه به نتایج آن‌ها درصد لفاح ماهیان ازون برون در درجه حرارت‌های ۱۶° و ۱۷/۵° سانتی‌گراد به ترتیب ۸۰ و ۶۰ درصد بود. همچنین در مورد موستان فیل ماهی با توجه به تحقیقات آن‌ها درصد لفاح این موستان در درجه حرارت‌های متفاوت متغیر بود و از ۸۱ درصد در محدوده دمایی بین ۱۳°-۱۳° سانتی‌گراد به ۵۰ درصد در محدوده دمایی ۱۷°-۱۵/۶° رسیده بود.

دتلف^۳ و همکارانش در سال ۱۹۸۲ منحنی بین طول مدت رسیدگی جنسی و درجه حرارت آب را در تاسماهی روسی^۴ ترسیم کردند که در این منحنی با افزایش درجه حرارت، مدت زمان رسیدگی موستان کاهش می‌یافتد. در این نمودار دتلف و همکارانش مناسبترین درجه حرارت را برای تزریق هیپوفیز در این گونه، محدوده حرارتی بین ۱۰-۱۸° سانتی‌گراد اعلام کردند. برای گونه‌های دیگر تاسماهیان نیز نتایج مشابه به دست آمده است؛ با این تفاوت که در مورد گونه‌های مختلف این محدوده دمایی متغیر بوده است. این محدوده در مورد ازون برون محدوده بین ۱۶-۲۰° سانتی‌گراد بوده و برای موستان فیل ماهی این محدوده بین ۱۱-۱۶° سانتی‌گراد

بوده است. در مورد مولدان تاس‌ماهی ایرانی^۱ متأسفانه منابع کمی در دسترس است. کهنه شهری و آذری در سال ۱۳۵۳ [۱] مدت زمان رسیدگی تاس‌ماهی ایرانی را در ۹-۱۵° سانتی‌گراد بین ۳۰-۳۵ ساعت اعلام کردند و منحنی‌ای را ترسیم کردند که در آن با افزایش درجه حرارت، مدت زمان رسیدگی مولدان کاهش می‌یافتد.

مواد و روش‌ها

مولدان بررسی، از صیدگاه‌های حوضه جنوب شرقی دریای خزر (صيدگاه ترکمن، خواجه نفس، چارقلی و...) با تورهای گوش‌گیر (چشم ۱۵ سانتی‌متری) صید می‌شدند و با کامیون‌های مجهز به چادر برزنی و کپسول اکسیژن به کارگاه شهید مرجانی-در ۷۰ کیلومتری-حمل می‌شدند. مولدان سالم از نظر ظاهری برای اندازه‌گیری شاخص رسیدگی جنسی انتخاب و برای نمونه‌برداری تخمک‌ها، سوند شیارداری را در شکم ماهی مولد فرو برد و مقداری از تخمک‌های آن بیرون کشیده می‌شد. پس از ۵ دقیقه جوشاندن، برشی در راستای محور حیوانی-گیاهی ایجاد می‌شد و پس از اندازه‌گیری فاصله هسته تا قطب حیوانی مقدار شاخص گندوسماتیک از رابطه $a/b = P$ به دست می‌آمد. در این رابطه، a فاصله هسته تا قطب حیوانی و b قطر تخمک در راستای حیوانی-گیاهی است. مولدان واجد شرایط برای تزریق هیپوفیز انتخاب می‌شدند. برای محاسبه مقدار هیپوفیز تزریقی از منحنی حرارتی دتلاف و همکاران در سال ۱۹۸۲ استفاده شد. مقدار اندازه‌گیری شده در ۲ سی سی سرم فیزیولوژی حل و به مولدان تزریق می‌شد. پس از رسیدگی مولدان که با توجه به درجه حرارت مختلف بود، مولدان تکثیر می‌شدند.

پس از اندازه‌گیری این پارامترها شکم مولد شکافته و خاویار آن خارج می‌شد و با ترازویی با دقت ± 1 گرم وزن می‌شد. به ازای هر کیلوگرم خاویار مولد ماده ۱۰ سی سی اسپرم مولدانی نر اضافه می‌شد که پس از مخلوط کردن با آب و به هم زدن و همچنین اضافه کردن گل رس برای رفع چسبندگی، ۷۰۰ گرم از تخم‌های لقادیر یافته را، در هر تراف از انکوباتورهای یوشچنکو، ریخته می‌شد. ۵ ساعت پس از لقادیر، اولین درصد لقادیر (دومین و سومین تقسیم بلاستوی) گرفته می‌شد و دومین درصد لقادیر ۲۴-۳۶ ساعت (ابتدای مرحله نورلا که مرحله عصب زایی است) پس از لقادیر تخم‌ها تعیین می‌گردید. برای محاسبه درصد لقادیر پس از به همزدن تخم‌های تراف، نمونه‌هایی از آن برداشته می‌شد [۴].

پس از جدا کردن تخم‌های مونو اسپرمی که دارای تقسیمات نرمال بودند، تعداد آن‌ها شمارش و بر کل تعداد تخم‌ها تقسیم می‌شد. عدد به دست آمده درصد لقادیر آن مرحله به شمار می‌رفت [۴].

برای بررسی تأثیر درجه حرارت بر درصد لقادیر آن مرحله به شمار می‌رفت [۴]. برای بررسی تأثیر درجه حرارت بر درصد لقادیر و مدت زمان رسیدگی مولدان تاس‌ماهی ایرانی، درجه حرارت آب مولدان به ۳ گروه ۱۶/۱-۱۸، ۱۴/۱-۱۸، ۱۶/۱-۲۰ و ۱۸/۱-۲۰ تقسیم شد. برای تجزیه و تحلیل این داده‌ها از

^۱-*persicus Acipenser*

آنالیز واریانس یک طرفه (ANOVA) و برای تفکیک گروه‌ها در سطح معنی‌دار $P < 0.05$ از تست دانکن در برنامه SPSS استفاده شد و همچنین برای بررسی تأثیر درجه حرارت بر جوابدهی موذان به تزریق هیپوفیز، درجه حرارت آب آن‌ها به ۴ گروه $16/1 - 18^\circ$ ، $16/1 - 20^\circ$ ، $18/1 - 20^\circ$ و $20/1 - 22^\circ$ سانتی‌گراد تقسیم شد. برای بررسی معنی‌دار بودن گروه‌ها در $P < 0.05$ ، از جدول توافقی در برنامه Minitab استفاده شد.

نتایج

آنالیز واریانس گروه‌های دمایی مربوط به درصد لفاح و مدت زمان رسیدگی موذان، در سطح معنی‌دار $P < 0.05$ معنی‌دار بود. تست دانکن گروه‌های معنی‌دار را از هم تفکیک کرد. نتایج آنالیز واریانس و تست دانکن در جدول ۱ آمده است:

جدول ۱ - آنالیز واریانس داده‌های مربوط به درصد لفاح و مدت زمان رسیدگی موذان. اعداد داخل جدول میانگین و انحراف معیار هستند و میانگین‌هایی با حروف مختلف، در سطح $P < 0.05$ دارای اختلاف معنی‌دار هستند

نوع فاکتور	گروه‌های دمایی		
	$16/1 - 18^\circ$	$16/1 - 20^\circ$	$18/1 - 20^\circ$
درصد لفاح (درصد)	$65/1 \pm 4/1$ a	$76/1 \pm 4/2$ c	$64 \pm 3/3$ ab
مدت زمان رسیدگی (ساعت)	$25/31 \pm 1/1$ a	$23/5 \pm 6$ b	$21/20 \pm 1/8$ c

با توجه به نتایج جدول ۱ درصد لفاح در درجه حرارت $16/1 - 18^\circ$ سانتی‌گراد اختلاف معنی‌داری با سایر گروه‌های دمایی ($16/1 - 18^\circ$ ، $16/1 - 20^\circ$ ، $18/1 - 20^\circ$) نشان داد ($P < 0.05$). همچنین با توجه به نتایج فوق در مورد مدت زمان رسیدگی موذان هر ۳ گروه دمایی با هم اختلاف معنی‌دار دارند.

جدول ۲ - تعداد و درصد موذان جواب داده و جواب نداده در گروه‌های دمایی را به تزریق هیپوفیز نشان می‌دهد چنان که در جدول مشاهده می‌شود، با افزایش درجه حرارت از درصد جوابدهی موذان به هیپوفیز کاسته می‌شود. تجزیه و تحلیل داده‌ها با جدول توافقی معنی‌دار بودن بین گروه‌های دمایی را نشان داد ($P < 0.05$).

جدول ۲ - تعداد موذان ماده جواب داده و جواب نداده به تزریق هیپوفیز

درصد جوابدهی (%)	(n) کل	(n) جواب نداده	(n) جواب داده	گروه‌های دمایی ($^\circ\text{C}$)	نوع فاکتور
۹۳/۵	۶۱	۴	۵۷	$16/1 - 18$	
۸۹/۵	۳۸	۴	۳۴	$16/1 - 20$	
۸۱/۸	۵۲	۱۰	۴۲	$18/1 - 20$	
۵۵	۴۶	۱۹	۲۷	$20/1 - 22$	

بحث

درجه حرارت یکی از پارامترهای مهم تأثیرگذار در تکثیر ماهیان به شمار می‌رود و تغییرات حرارتی تأثیرات عمیقی بر روی فرایندهای فیزیولوژیک به جای می‌گذارد. افزایش درجه حرارت در یک محدوده معین اکثر فرایندها را شدت می‌بخشد برای نمونه می‌توان به اصل Q₁₀ اشاره کرد که به ازای افزایش هر ۱۰ درجه

سانتیگراد حرارت، فرایندهای فیزیولوژیک ۲ برایر می‌شوند^[۱۰]. در مورد تأثیر فرایند دما نیز بر روی تکثیر تاسماهیان بررسی‌هایی صورت گرفته است.

در برنامه‌ریزی‌های فعالیت‌های تکثیر و پرورش، پیش‌بینی زمان رسیدگی ماهیان ماده پس از تأثیر هورمون دارای اهمیت است؛ به ویژه ضمن بررسی گونه‌هایی که تخمک آنها پس از اوولاسیون به سرعت به مرحله رسیدگی می‌رسد و تدریجاً توانایی زیست خود را از دست می‌دهند، این پیش‌بینی از اهمیت بیشتری برخوردار است. تاسماهیان از جمله این ماهیان به شمار می‌روند^[۵].

مدت زمان لازم برای اوولاسیون پس از تزریق ترکیبات هورمونی به عوامل مختلف بستگی دارد. دمای آب به عنوان یکی از عوامل مؤثر در مدت زمان رسیدگی در سطح وسیع بررسی شده است^{[۵][۶]}.

تلف و همکارانش در سال ۱۹۸۲^[۷] منحنی بین درجه حرارت و مدت زمان رسیدگی تاسماهیان مختلف را ترسیم کردند که با توجه به نتایج آنها در مورد تاسماهی روسی با افزایش دما مدت زمان رسیدگی موذان کاهش می‌یافتد. آنها از طریق اندازه‌گیری‌های مختلف و ثبت مدت زمان رسیدگی جنسی در دماهای مختلف، منحنی بین دما و مدت زمان رسیدگی جنسی را رسم کردند که با توجه به دمای آب، مدت زمان تقریبی رسیدگی جنسی موذان قابل پیش‌بینی است.

گلوباكووا و همکارانش در سال ۲۰۰۲^[۵] با بررسی تأثیر درجه حرارت بر روی مدت زمان رسیدگی جنسی، درصد جوابدهی موذان به تزریق هیپوفیز و درصد لفاح در موذان ازون بروز به نتایج مشابه تلف و همکارانش در سال ۱۹۸۲ رسیدند که با افزایش دما، مدت زمان رسیدگی موذان کاهش می‌یابد.

همچنین در سال ۱۳۵۳ اکنه شهری و آذری^[۱] منحنی بین دما و مدت زمان رسیدگی جنسی را در مورد تاسماهی ایرانی رسم کردند پیش‌بینی زمان رسیدگی جنسی موذان، پس از آخرین تزریق از مزایای این منحنی بود. نتایج به دست آمده در این تحقیق با نتایج تلف (۱۹۸۲) و گلوباكووا (۲۰۰۲) و آفایان کنه شهری و آذری (۱۳۵۳) مطابقت دارد. کاهش مدت رسیدگی جنسی موذان با توجه به افزایش فرایندهای فیزیولوژیکی در اثر افزایش دما قابل توجیه است.

دما یکی از عوامل مهم فعال کننده واکنش‌های زیستی است و نقش اساسی در تنظیم مکانیسم‌های مختلف فعالیت تولید مثل به ویژه در تنظیم ریتم شبانه^۱، ریتم سالانه^۲ آن بر عهده دارد. به همین دلیل رژیم دمایی نیز به موازات رژیم نوری، سیستم آندروژنی را که تنظیم کننده مراحل مختلف انتقال جانور از مرحله پیش از تخریزی^۳ به وضعیت تخریزی^۴ است به کار می‌اندازد. با این وجود افزایش قابل ملاحظه دما همراه با تحریک هورمونی ماهیان برای انتقال سریع به وضعیت تخریزی ممکن است موجب کاهش باروری ماهی گردد که این مسئله قبل از نتایج محققان دیگر آمده است. کاهش دمای محیط در دوران پیش از تخریزی نیز تأثیر منفی بر فرایند اوولاسیون

دارد و موجب توقف آن می‌شود و حتی در برخی ماهیان، مانند کفال ممکن است موجب از بین رفتن او و سیستم گردد [۹].

با توجه به مطالب ذکر شده، او ولاسیون و در نتیجه درصد افزون تر لفاح در دمای خاصی می‌تواند به خوبی نتیجه دهد. با توجه به نتایج گلوباكووا در دماهای پایین تر از 14° سانتی‌گراد و بالاتر از 18° سانتی‌گراد درصد لفاح در مولدان ازون برون کاهش می‌یابد در دمای 16° سانتی‌گراد این مولدان بالاترین درصد لفاح را داشته‌اند.

همچنین با افزایش دما در آب مولدان درصد مولدانی که به تزریق هیپوفیز جواب داده بودند کاهش یافته بود. با توجه به نتایج این تحقیق، بالاترین درصد لفاح در محدوده دمایی $16/1 - 18^{\circ}$ سانتی‌گراد به دست آمده است که در مقایسه با سایر گروههای دمایی درجه حرارت اپتیمم برای تکثیر این گونه در حوضه جنوب شرق دریای خزر است. که با نتایج آقایان گلوباكووا مطابقت دارد این مسئله با توجه به تحقیقات کوریل و همکارانش در سال ۱۹۸۶ قابل توجیه است.

منابع

- ۱- آذری تاکامی، ق. کهنه شهری، تکثیر مصنوعی و پرورش ماهیان خاویاری. انتشارات دانشگاه تهران (۱۳۵۳).
- ۲- برادران طهوری، لزوم تکثیر و تولید تاس ماهیان در حوضه جنوبی خزر. ماهیگیری مسئولانه (۱۳۷۶).
- ۳- کیوان امین، ماهیان خاویاری ایران، شرکت سهامی شیلات ایران، انتشارات نقش مهر (۱۳۸۱).
- ۴- کریم آبادی، عسگر، القا نهایی رسیدگی تخمک در ماهی قره برون با استفاده از هیپوفیز گلیسرین. پایان نامه کارشناسی ارشد شیلات. دانشگاه آزاد اسلامی واحد شمال تهران (۱۳۷۹).
- ۵- گلوباكووا آ. ای، کاربرد فیزیولوژی ماهی در آبزی پروری. موسسه تحقیقات شیلات ایران (۱۳۸۰).
6. Detlaf, T.A. A.S. Ginzburg and O.I. Shmalgauzen, Sturgeon development. Nauka Press. Moscow (1981) 224.
7. Detlaf, T.A., A.S. Ginsburg, and O.I. Schmalhausen.,Development of sturgeon. Maturation of eggs, fertilization, development of embryos and prelarvae. Springer- verlag, NEW YORK (1982).
8. Ivanov V.P., S.I. Nikonorov, Yu. N. Perevaryukha, May caviar of Siberian sturgeon (*Acipenser baerii*) is present in sturgeon caviar supplied from the Volga River? Interdepartmental Ichthyological Commission, Russia (1999).
9. Kouril, J. Kamler, E., Szlaminska, M., Kuczynski, M., Hamackova, J., and Dabrowski, R. Temperature-induced changes of early development and yolk utilization in the African catfish *Clarias gariepinus*. *J. Fish Biol.* 44, (1994) 311-326.
10. wedemeyer G A. Fish hatchery management. American fish society. Bethesda, meryland (2001).